

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt Se slăvesc pe pământ în zile de nuntă cerească. Îngerii și sfinții sunt nuntașii din cer, iar cei de pe pământ, adunați la sărbătoare, sunt nuntașii de pe pământ. Amin.

Eu sunt Mirele nunții, și fericită este sluga pe care Eu o găsesc priveghind pentru venirea Mea cu zile de nuntă. Eu sunt, și Îmi deșert mângâierea peste cei adunați la izvor. Amin, amin, amin.

Mai mare iubire ca aceasta nu este, că Eu grăiesc de lângă Tatăl, și graiul Meu umple văzduhul și bucură pe îngeri și pe sfinți, și umple pământul, și bucură pe cei ce Mă așteaptă ca și voi, copii de la ieslea coborârii Mele. I-am spus lui Moise când i-am vorbit din rug pe munte, i-am spus să-și lase sandalele, că locul grăirii Mele cu el e loc sfânt. Vă spun și vouă tot așa. De câte ori ies cu voi de la iesle peste pământ și peste om să nu uitați să fiți sfinți ca și în cer, că locul pe care stau Eu și cu voi e loc sfânt și tot mai sfânt. Descălțați-vă pentru el de cele din afară de câte ori ies cu voi ca să ne arătăm cu cele dinăuntru. Descălțați-vă de cele din afară și de cele din om care nu sunt din Dumnezeu, și înarmați-vă cu Duhul Meu Cel pentru voi, Duhul Care Mă apără pe Mine și pe voi ca să fim din cer, și așa să vă întoarceți în cele ale Mele, în cele dinăuntru, că locul pe care Eu v-am așezat pe voi ca să stați înaintea Mea când vin, e loc sfânt locul din care Eu grăiesc peste pământ. Amin.

Acum din nou ieșim. Cu cele din cer ieșim. Cu cuvântul cel făcător ieșim. Iată grădina întâlnirii Mele cu omul. Am zis cu cuvântul, și apoi acest pământ s-a făcut cer, iar Eu Mă slăvesc cu voi pe el și îi dau omului slava Mea cu voi, și îi dau omului mângâierea și iubirea cea de sus. Iubirea cea de jos nu se poate sui la cer, dar iubirea cea de sus vine și se așează pe pământ ca să facă cer, cerul iubirii, cerul și pământul iubirii. Amin.

O, iubirea cea de pe pământ nu e ca iubirea cea din cer ca să se poată sui la cer. Eu Mă dau omului cu iubirea cea din cer, și o aduc cu Mine pe pământ și o dau, dar omul nu poate duce la cer iubirea lui cea de pe pământ, căci cerul este sfânt, iar iubirea care se suie la cer este numai iubire sfântă, iubire ca a Mea, iubire care iubește fără să ceară, ci numai să se dea, și cu totul să se dea. Amin. Iată de ce plâng Eu cu rană, și rana Mea nu se mai închide. Omul se iubește pe sine, și tot pentru sine Mă iubește și pe Mine. Iubire care cere pentru sine, așa e iubirea omului. Omul Îmi cere de șapte mii de ani. I-am dat totul omului, și el tot Îmi cere, de parcă nu are. De ce, oare, nu are omul tot ce i-am dat să aibă, tot ce i-am dat de iubire?

O, copii de la ieslea coborârii Mele, Îmi cere omul, mereu Îmi cere omul. Îi cere omul lui Dumnezeu, Îi cere mereu. Cum de nu-L cere și pe Dumnezeu? O, iubirea cea de pe pământ nu e ca iubirea cea din cer, care se dă fără să ceară. Nu se poate sui la cer iubirea care nu se dă, iubirea care cere din om pentru el. Ea coboară mila și iubirea Mea la om, dar ea la cer nu se poate sui. Cere omul de la Mine, cere de șapte mii de ani. De ce nu Mă cere și pe Mine omul? Mă uit pe pământ și nimeni nu voiește să vin. Este scris în Scripturi să vin, și nimeni nu voiește să vin, și nimeni nu Mă cere să vin. Nu vrea să se facă omul frumos pentru venirea Mea. Nu vrea omul să se gătească pentru venirea Mea. Pentru el se pregătește omul, și își pune podoabe și își pune miresme și își pune haine moi și își face așternuturi și își împletește cununi și își pune pe cap cununile și biruințele lui. O, numai pentru Mine nu se mai pregătește omul, și Eu Mă uit îndurerat la om, îndurerat adânc. Îi văd omului chipul cioplit și sunt îndurerat adânc de la om.

O, fiilor de la ieslea învățaturii Mele, hai să petrecem cu omul, fiilor trudiți pentru Mine. Voi suiți iubirea voastră la cer, și cu ea Mă coborâți pe Mine la voi și la om. Hai să petrecem cu

omul în iubire cerească. Adunați-i lângă voi, și Eu Mă voi turna în voi vin bun, ca să bea din vinul Meu cel ce vine la nunta Mea cu voi. Voi sunteți poporul Meu mireasă; mireasa care cere venirea Mea. Hai să-i învățăm pe cei ce vin la izvor ca să bea. Să bea ca și voi din izvor dacă vin să bea. Ca să bei din acest izvor care curge din cer peste pământ, e mare taină să știe omul să bea. Cine bea din el nu mai moare, nu se mai dă morții cel ce înviază. Cel ce bea este cel ce înviază, și așa se bea din acest izvor.

O, fiilor copii de la ieslea Mea, de ce, oare, nu-i place omului cum l-am făcut Eu pe omul cel întâi zidit? Îi văd omului chipul, și îl văd pe om nemulțumit de chipul lui. S-a așternut peste om dumnezeul întunericii acestui veac, și îl învață pe om să-și facă chip cioplit și să se închine lui însuși omul.

Omule furat din brațul Meu, te-ai lăsat furat de dumnezeu străin de Tatăl tău Cel dintâi și Cel de pe urmă. Simțurile tale nu mai sunt din Dumnezeu, și sunt din lume, iar lumea Mi-a închis cerul ca să nu vin pe pământ și să-l înviez pe om din moarte, din somnul lui cel adâncit în moartea Mea din om. Am murit de tot în om. O, cine să sufle peste om cu Duhul Meu ca să înviez Eu în om și să-și vadă omul prin vederea Mea din el chipul lui cioplit, căruia i se închină? O, unde este chipul și asemănarea Mea pe care am așezat-o Eu pe trupul și pe chipul omului? Mă uit pe pământ și văd numai Sodomă, și văd numai Gomoră, și cerul nu mai este pe pământ. Nu pot să stau cu omul pe pământ, că el și-a făcut chip cioplit din el însuși.

Ai călcat porunca Mea, omule! Eu ți-am spus să nu-ți faci chip cioplit, și tu nu M-ai ascultat. Mă uit la tine și Mă doare chipul tău cioplit. Iată ce te-a învățat omul cel dușman pe tine și pe Mine. El stă în calea ta cu marfa lui, cu învățătura lui, și tu ieși din ea, și tu mori din ea. M-am făcut negustor și vin în calea ta și Mă desfac înaintea ta cu ale Mele din Tatăl luate. Eu nu-ți sunt dușman. Eu sunt Cel ce dau viață și sunt Viața. Ia și tu din ea, că Mă desfac cu ea înaintea ta. Mă doare când Îmi spui că Mă iubești iubindu-te pe tine. Mă doare când Îmi spui că Mă ai avându-te pe tine. Chipul tău cioplit dovedește aceasta, iar Eu sunt adevărat în cuvânt. O, cum să fac cu tine? O, cum să te iau cu ușorul ca să Mă primești și să nu Mă lovești și să nu-Mi dai peste mână dacă dau să lucrez la facerea ta cea din Mine? Facerea ta de acum nu e de la Mine, și e de la tine. Cel ce Mă iubește este cel ce stă la făcut. Tu ai venit la izvor, iar izvorul acesta sunt Eu, Fiul Tatălui Dumnezeu, și îți grăiesc cu grai ceresc și dau să te învăț să bei. Cel ce bea este cel ce înviază. Tu ai chip împrumutat de la dușmanul Meu și al tău. Nu-Mi mai spune că Mă iubești dacă porți chipul celui străin. Nu pot fi Eu înăuntrul tău dacă în afara ta se arată cu tine dușmanul Meu și al tău, lumea și fața ei care s-a pus pe chipul tău și îl batjocorește cu chip străin de Dumnezeu.

O, omule pribeag, te-am chemat să-Mi vezi mireasa și să ieși în tine dor de mireasă care-și așteaptă Mirele. Duhul rău e duhul lumii. El te-a acoperit de la fața Mea și te-a băgat în haina lui, și Eu nu te cunosc dintre cei morți. Te-am chemat să-Mi vezi chipul, te-am chemat să-Mi vezi pe poporul Meu mireasă prin care Eu Mă slăvesc peste pământ pentru tine, cel pribeag de Tatăl tău. Te adun din când în când lângă ieslea Mea și îți dau din ea cuvântul Meu care se naște în ea din gura Mea. O, învață-te să vorbești din cer, nu din inima ta, că nu e dreaptă cu Mine inima ta. Tu spui că Mă ai în inimă și nu e nevoie să Mă ai și în afara ta, în înfățișarea ta, iar Eu îți spun că și diavolii cred în Mine, dar nu să Mi se supună. Iată, cel ce nu Mă mărturisește, acela nu este de partea Mea. Cine Mă poate mărturisi? Cel ce seamănă cu Mine, cel ce este de la Mine. Amin.

Te iau cu ușorul, omule venit la izvor, că vreau să te învăț să bei, și cu folos să bei. Eu de aceea te chem. Te chem ca să bei, și să cresc Eu în tine și să înveți iubirea cea pentru Dumnezeu. Lacrima Mea cea pentru tine se face cuvânt de dor, care te cheamă sub cortul Meu ca să stai cu Mine la masă de cină, la masă de nuntă, fiule român. Te cheamă dorul Meu de tine, dor lung de șapte mii de ani. Te chem cu mângâiere, că Eu nu vreau durerea ta, și vreau învierea ta. Cere-Mă. Sau nu Mă mai cere, și ia-Mă, că iată-Mă în calea ta ca să Mă ieși. Amin.

Iată vinul cel bun, vin nou, vinul nunții Mele. Veniți la nunta Mea, voi, doinași ai poporului român! Nunta lumii vă face cu mâna, iar nunta Mea se uită după voi. Iubirea pentru Dumnezeu vă face să veniți să fiți cu El, iar iubirea de Dumnezeu vă face să Mă aveți pentru voi. Eu însă vreau să vă am pentru Mine, nu pentru voi, că Eu vin curând, curând, și nunta Mea va fi o sărbătoare pe vecii, fiindcă mireasa are nevoie de iubire, ca și Mirele din cer. Mireasa Mea este cerul Meu de pe pământ, în care Eu Mi-am pregătit așternut.

O, poporule mireasă, am pregătit cu cuvântul Meu și cu mânuțele tale straie de nuntă, grădină cu miresme cerești, cort dulce, foisor cald și sfânt, ca să ies cu tine în nuntă cerească și să-i mângâiem pe cei ce aud zarva nunții noastre ca să vină la nuntă. O, poporul Meu, o, mireasă mică, tu ești copilul cel mai mic, cel de lângă venirea Mea, mezinul care împarte averea Tatălui său la toți cei de dinaintea lui născuți. Iată, chem la nuntă. Voiesc să rămână numai o nuntă pe pământ și în cer, și în hora ei să se prindă cei ce învață iubirea, iubirea dintre Mire și mireasă, miri curați, căci unde este iubirea nu mai este păcatul, și este ziua nunții când mirii sunt curați, căci așa înseamnă ziua nunții, iubirea dintre Mire și mireasă. Nunta lumii este minciuna care s-a pus în locul nunții. Iar nunta, iată-Mă cu ea pe pământ! Din cer și până pe pământ M-am întins cu ea, și fac din ea mângâiere veșnică peste om, numai să vină omul să ia.

Omule, ce dulce e chemarea Mea, chemarea ta la Mine! O, nu te teme. Dacă ești păcătos și te temi de Mine, nu te mai teme, și vino, căci frica pentru faptă și frica cea de după faptă este înaintea Mea o mai mare nelegiuire decât fapta, și tu te faci atunci nedrept cu Dumnezeu și cu aproapele tău și cu aproapele Meu. Fiecare faptă trebuie să fie însoțită de cel ce o face, iar dacă fuge pentru faptă, el este învinuit de faptă, îndoit învinuit este cel ce fuge. Cine-și însușește fapta, acela nu se ascunde de ea și cu ea și pentru ea, ci, din contra, vine cu ea în față până să fie ea cunoscută, și acela este drept cu Dumnezeu și cu cei din jurul lui, și nimeni nu-l mai poate judeca pe unul ca acela, de vreme ce el și-a pedepsit fapta cu însăși conștiința lui cea descoperită tuturor. El nu fuge de ispășirea cea pentru faptă, ci își pedepsește fapta cu însăși gura și inima lui. Mai bine este să-și învinuiască omul fapta decât să-l învinuiască fapta pe om. Cui îi este frică? Vinovatului. Dacă vinovatul s-ar întoarce la Mine, n-ar trebui să-i mai fie frică. Dar el se întoarce în sine, și de aceea se teme.

Eu însă am în brațe mângâierea pentru cel ce se ridică dintre morți ca să vină să-l fac veșnic, că vine veșnicia pe pământ, și omul nu crede ce-i spun Eu. Vine învierea morților, și omul nu crede ce-i spun Eu prin acest cuvânt. Vine învierea și viața veacului ce va să fie, și tot omul care va mai fi, va fi ca Mine, căci scris este: *«Vom fi asemenea Lui, căci Îl vom vedea cum este»*. Amin.

Viața veacului ce va să fie, aceasta este nunta pe care Eu vreau s-o pun pe pământ înaintea omului. Cu tine o pun pe pământ, poporul Meu mireasă, truditul Meu copil cu care Eu am bătut și bat țarușul împărăției cerurilor pe pământ, cer nou și pământ nou pe pământ.

O, nu M-aș mai despărți de zilele nunții Mele cu voi! Iubirea Mea e flămândă după om și suspinul Meu e adânc, și Mă doare adânc. Îmi las masa nunții nestrânsă la voi, copii ai venirii Mele. Și voi veni curând, curând văzut, Eu și cerul cel plin de sfinți și de îngeri, și vom fi la masa nunții pe vecii apoi. Amin.

Acum, duhul iubirii Mele își varsă cupa peste cei ce s-au adunat la izvor, și Eu le spun: Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Nu precum vă dă lumea vă dau Eu. Lumea e cununa Mea de spini. Lumea e durerea Mea și a ta, omule pribeag. Dar Eu îți dau vinul cel nou și îți mângâi ființa cu ființa Mea ca să iei ființă, omule, și să fiu Eu Făcătorul tău, și Stăpânul tău să fiu, că Eu te fac liber, fiindcă adevărul este omul cel zidit de Dumnezeu. Amin.

Vin din cer pe pământ ca să-l fac din nou pe om, și sunt Făcătorul. Omule, e dulce chemarea Mea, chemarea ta la Mine, chemarea ta la viață. Ia și bea din vinul nunții Mele, că nunta Mea este viața veacului ce va să fie. Amin, amin, amin.

27-05/09-06-2001